Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) Judecător Martînenco V.
Dosarul nr. 3r-51/26 (2-25166643-02-3r-22012026)

D E C I Z I E

26 februarie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

Soluționînd, fără ședința de judecată, recursul declarat de Mardari Sergiu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Croitor Alexei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Mardari Sergiu împotriva Direcției Generale Asistență Medicală și Socială, Direcția Asistență Socială sect. Rîșcani cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 1 decembrie 2025, Mardari Sergiu a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Direcției Generale Asistență Medicală și Socială, Direcția Asistență Socială sect. Rîșcani, prin care a solicitat anularea Deciziei din 22 octombrie 2025 emise de Direcţia asistența socială sectorul Rîşcani, mun. Chișinău privind refuzul de a acorda ajutorul social.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin Decizia din 22.10.2025 emisă de Direcția Asistență Socială sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, i-a fost refuzată în mod neîntemeiat acordarea ajutorului social, deși întrunește condițiile legale pentru a beneficia de acest drept. Acesta a arătat că a depus cererea nr. A013787000024 pentru acordarea ajutorului social, însă prin Decizia tip C i s-a comunicat că familia nu a trecut criteriile de eligibilitate privind veniturile, fără a se ține cont de situația sa reală.

A susținut că locuiește singur, nu este angajat în câmpul muncii, este încadrat în grad sever de dizabilitate pentru perioada 01.10.2025–01.10.2026 și că singurul său venit este pensia de dizabilitate în cuantum de 2291 lei. De asemenea, a precizat că nu are alți membri de familie ale căror venituri să fie luate în calcul la stabilirea

eligibilității, astfel încât concluzia autorității privind neîndeplinirea criteriului de venit este eronată și nefondată.

Reclamantul a invocat încălcarea principiului legalității prevăzut de art. 21 din Codul administrativ, susținând că autoritatea publică nu a acționat în conformitate cu legea și a dispus limitarea dreptului său la ajutor social în lipsa unui temei legal.

Totodată, consideră că actul administrativ contestat este ilegal deoarece a fost emis fără respectarea garanțiilor procedurale, inclusiv fără a-i asigura dreptul de a fi audiat înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil, contrar art. 94 din Codul administrativ.

De asemenea, reclamantul a susținut că autoritatea nu a respectat obligația de informare prevăzută de art. 70 din Codul administrativ și nici principiul publicității ședințelor organelor colegiale prevăzut de art. 67, menționând că actul a fost adoptat în lipsa și fără informarea sa.

Un argument central al cererii îl constituie lipsa motivării actului administrativ, reclamantul invocând încălcarea art. 31 și art. 118 din Codul administrativ.

Opinează că decizia contestată nu conține o motivare în fapt și în drept, nu indică temeiurile legale aplicate, nu explică modul de stabilire a veniturilor și nu descrie procedura administrativă care a stat la baza emiterii actului, ceea ce afectează legalitatea acestuia.

Concomitent cu depunerea acțiunii în contencios administrativ, partea reclamantă a solicitat, în scopul asigurării acțiunii, suspendarea executării actului administrativ contestat pînă la examinarea acțiunii și adoptarea hotărîrii de judecată, fără a expune careva motive.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea privind suspendarea executării actului administrativ, formulată în cadrul acțiunii de contencios administrativ depusă de reclamantul Mardari Sergiu împotriva Direcției Generale Asistență Medicală și Socială, Direcția Asistență Socială sect. Rîșcani cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 6 ianuarie 2026, Mardari Sergiu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Croitor Alexei a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025, cu pronunțarea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea depusă de Mardari Sergiu cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a reiterat argumentele expuse în acțiune.

Suplimentar a indicat că concluziile instanţei de judecată la emiterea încheierii de respingere a cererii privind aplicarea măsurilor asiguratorii sunt neîntemeiate şi vin în contradicție cu probatoriul şi argumentele invocate în acțiunea de contencios administrativ.

Partea recurentă a menționat că, instanța a motivat soluția prin prisma art. 214 din Codul administrativ, reținând că nu sunt întrunite condițiile privind existența unor suspiciuni serioase și rezonabile asupra legalității actului administrativ și nici riscul producerii unui periculum in mora, apreciind că motivele invocate nu sunt plauzibile, justificate și probate. Totodată, instanța a considerat că prezumția de legalitate a actului administrativ nu a fost răsturnată și că argumentele reclamantului urmează a fi analizate la examinarea fondului cauzei.

Recurentul contestă aceste concluzii, susținând că ele contravin circumstanțelor reale expuse în cererea de chemare în judecată. Acesta reiterează că a depus cererea nr. A013787000024 pentru acordarea ajutorului social, iar prin Decizia tip C din 22.10.2025 i s-a refuzat acordarea ajutorului pe motiv că „familia nu a trecut criteriile de eligibilitate venituri”.

În realitate, reclamantul locuiește singur, nu este angajat, este încadrat în grad sever de dizabilitate pentru perioada 01.10.2025–01.10.2026, iar singurul său venit este pensia de dizabilitate în sumă de 2291 lei. De asemenea, acesta nu are alți membri de familie ale căror venituri să fie luate în calcul la stabilirea eligibilității. Prin urmare, recurentul consideră că există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil.

Un argument distinct al recursului vizează caracterul nemotivat al încheierii din 23.12.2025. Recurentul susține că instanța de fond nu a oferit o motivare suficientă și efectivă, încălcând principiul motivării hotărârilor judecătorești și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenție.

În esență, recurentul susține că sunt întrunite condițiile legale pentru suspendarea executării actului administrativ individual, întrucât există suspiciuni serioase privind nelegalitatea deciziei din 22.10.2025 și un pericol iminent de prejudiciere a drepturilor sale, iar instanța de fond a respins cererea printr-o încheiere insuficient motivată și contrară exigențelor legale și convenționale.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 22 ianuarie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Ghedrovici Nicolae.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, la 29 ianuarie 2026, Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a depus referința asupra cererii de recurs prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărîrii instanței de fond.

Admisibilitatea recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*".

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*".

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*".

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 23 decembrie 2025, fiind notificată părții recurente în aceeași zi, la 23 decembrie 2025 (f.d. 28). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de Mardari Sergiu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Croitor Alexei la 6 ianuarie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Mardari Sergiu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Croitor Alexei, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Din materialele cauzei rezultă că, la1 decembrie 2025, Mardari Sergiu a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Direcției Generale Asistență Medicală și Socială, Direcția Asistență Socială sect. Rîșcani, prin care a solicitat anularea Deciziei din 22 octombrie 2025 emise de Direcţia asistența socială sectorul Rîşcani, mun. Chișinău privind refuzul de a acorda ajutorul social.

Concomitent cu depunerea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul a solicitat, în scopul asigurării acțiunii, ***suspendarea executării Deciziei din 22 octombrie 2025 emise de Direcţia asistența socială sectorul Rîşcani, mun. Chișinău privind refuzul de a acorda ajutorul social*** până la adoptarea unei soluții definitive, invocînd prevederile art. 172 alin. (2) din Cod administrativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025, s-a respins cererea reclamantului Mardari Sergiu privind suspendarea executării Deciziei din 22 octombrie 2025 emise de Direcţia asistența socială sectorul Rîşcani, mun. Chișinău.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la 6 ianuarie 2026, Mardari Sergiu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Croitor Alexei a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025, cu pronunțarea unei noi încheieri, prin care să fie admisă cererea depusă de Mardari Sergiu cu privire la suspendarea executării actului administrativ contestat.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a*

activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept".

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică*".

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în

nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil".

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul constatării existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că, prin Decizia din 22 octombrie 2025 emisă de Direcţia asistența socială sectorul Rîşcani, mun. Chișinău s-a decis că reclamantul Mardari Sergiu nu are dreptul la prestație privind acordarea ajutorului social din motiv că „Familia nu a trecut criteriile de eligibilitate venituri".

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocate în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actelor administrative, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea executării Decizia din 22 octombrie 2025 emisă de Direcţia asistența socială sectorul Rîşcani, mun. Chișinău, deoarece în speţă, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător, or, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil*, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

În acest sens, se reține că, în susținerea cererii de suspendare, reclamantul a făcut trimitere preponderent la existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și la existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, fără a indica concret care sunt temeiurile solicitării de suspendare a executării actului contestat.

Aceste susțineri ale părții recurente au fost formulate într-o manieră declarativă, fără prezentarea unor probe concludente care să demonstreze, la nivelul standardului de aparență a dreptului, că actul administrativ contestat ar fi vădit afectat de vicii de legalitate de o asemenea natură încât să justifice suspendarea executării sale până la soluționarea litigiului în fond.

Or, simpla reiterare a argumentelor ce țin de pretinsa nelegalitate a deciziei din 22 octombrie 2025 și de situația materială a reclamantului nu este suficientă pentru a răsturna, fie și temporar, prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ individual. Instanța de recurs subliniază că examinarea temeiniciei acestor critici presupune o analiză aprofundată a probatoriului și a cadrului normativ aplicabil, analiză ce excede fazei incidentale privind suspendarea executării actului și ține de cercetarea fondului cauzei.

Subsecvent, cu referire la al doilea temei prevăzut de lege – existența pericolului iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil, Completul judiciar reține că recurentul nu a demonstrat în concret caracterul ireparabil al pretinsei pagube. Deși a invocat situația sa de persoană cu grad sever de dizabilitate și lipsa altor venituri în afară de pensia de 2291 lei, acesta nu a probat că executarea actului administrativ, constând în refuzul acordării ajutorului social, ar genera consecințe ireversibile sau imposibil de reparat ulterior, în eventualitatea admiterii acțiunii în fond.

Instanța reiterează că noțiunea de prejudiciu ireparabil presupune existența unor consecințe grave, definitive sau dificil de înlăturat, iar nu simple inconveniente materiale ori dificultăți financiare temporare. În cazul de față, eventualele drepturi bănești ce ar putea fi recunoscute reclamantului printr-o hotărâre judecătorească definitivă pot fi acordate retroactiv, astfel încât nu se poate reține existența unui risc real și iminent de producere a unui prejudiciu ireversibil.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs reține că recurentul nu a demonstrat existența unor indicii suficiente care să răstoarne prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ contestat și nici existența unui prejudiciu ireparabil care ar justifica suspendarea executării acestora până la soluționarea definitivă a litigiului.

Astfel, Completul judiciar reține că, instanța de fond corect a concluzionat că, în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ - *existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*. Aceasta, deoarece existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată și nici probată în regim suficient de obiectiv și convingător.

Completul judiciar subliniază că, în situația în care ilegalitatea actului administrativ contestat va fi constatată ulterior, reclamantul are posibilitatea de a solicita repararea integrală a prejudiciilor cauzate de autoritate.

În ceea ce privește critica referitoare la pretinsa nemotivare a încheierii din 23 decembrie 2025 și invocarea art. 6 §1 din Convenție, instanța de recurs reține că încheierea primei instanțe conține considerentele de fapt și de drept care au fundamentat soluția adoptată, fiind indicate normele legale aplicabile și raționamentul pentru care cererea a fost respinsă. Faptul că instanța nu a dat curs argumentelor

reclamantului nu echivalează cu lipsa motivării, ci reprezintă expresia aprecierii suverane a judecătorului asupra temeiniciei cererii.

Instanța de recurs menționează că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenței dreptului, deci motivele de prejudiciu ireparabil în sensul formulat și temeiurile de ilegalitate, în susținerea solicitării de suspendare a executării actului contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existenta unui caz bine justificat, în acest sens, prin cererea de recurs declarată, recurentul nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Mardari Sergiu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Croitor Alexei au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Mardari Sergiu prin intermediul reprezentantului său, avocatul Croitor Alexei.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 23 decembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae